

JEN-977
Box 4
PACKET 25

JORGENSEN, HAROLD CHRISTIAN
1900-1979

Individual Questionnaire for

Biographical Record of Ministers

of the United Evangelical Lutheran Church (in America) and its parent synods:
The United Danish Ev. Luth. Church, The Danish Ev. Luth. Church Association
in America and The Danish Ev. Luth. Church in North America.

(Compiled for the Synodical Historical Archives)

Personal Data: (Please give all information you can)

Full name: Harold Christian Jorgensen

Born when: Apr. 7, 1900 where: Council Bluffs, Iowa

Parents: Nels Jorgensen and wife, Anna, nee Jensen

Baptized when and where: as infant at Our Savior's Danish Luth. Ch. Co. Bluffs
Two years later he and the family moved to Selma, Calif.

Confirmed when and where: Pella Church, Selma by whom:

If immigrant, date of arrival in America: located where:

Date of ordination: June 15, 1930 where: Cedar Falls, Iowa by whom: Dr. N. C. Carlsen
Pres. UDELCA

If not in above synods, when and where accepted as member pastor of our synod:

Retired from active ministry when: 1965 why: age & illness
supplied preaching service to

Located where: Blair, Nebr. occupation: vacant charges or for absent pastors

If dead, what date: 6/29/1979 where: cause:
On Nov. 5, 1968 was elected County Judge, Washington Co.

Buried where date

Marriage: (1) to whom Emma Marie Petersen date and place: 1930

Wife's birthdate and place:

Her parents: location:

If wife is dead, give date

(2) Second wife (if any; give same information about her).....

Harold C. Jorgensen

Children (give names, birth dates, spouse, and present address):

Other information on family, educational, or professional professions, etc.:

Educational Training: Give name of institution, location, and when

High Schools:at Kingsburg, Calif. 2 years

Colleges (Give also degrees attained):

Dana College, Blair, Nebr. fall 1919 - 22 and 1925-26

St. Olaf's College, Northfield, Minn. 1926-27

B.A.

Theological Schools:

Trinity Seminary, Blair, Nebr. 1927 - 30

350 Honored Jorgensens

REV. AND MRS. H. C. JORGENSEN

June 7, 1955

More than three hundred fifty friends honored Pastor and Mrs. Harold C. Jorgensen and open house Tuesday afternoon and evening at First Lutheran Church. The event was in observance of their silver wedding anniversary, and was sponsored by the church council and the Lutheran Guild.

Mrs. Theodor I. Jensen, president of the brief program in church in the afternoon, when Dr. J. P. Nielsen led in scripture reading and prayer and Elmer Rasmussen spoke on behalf of the congregation. The Junior girls' club, directed by Mrs. Gerald Hansen, sang two numbers, and Pastor Jorgensen spoke on behalf of his family.

At the evening program, Mr. Ingvard Skobo acted as master of ceremonies. Dr. Hans Jersild had charge of devotions, and Mrs. Jensen spoke briefly on behalf of the Lutheran Guild. The junior choir sang under the direction of Mrs. Gerald Hansen, and Pastor Jorgensen made brief comments. The serving table at the reception in the church parlors was laid with cloth of silver and was centered with a three tiered wedding cake made and decorated by Mrs. Raymond Johnson. It was flanked by flowers and tall tapers. Presiding at the table in the afternoon were Mesdames Theodor I. Jensen, Hans Jersild, Elmer Rasmussen, and Ingvard Skobo. Mesdames R. E. Morton, Glenn Lundstrom, and Misses Marie Rasmussen, and Lora Lee Larson served in the evening.

Mesdames K. F. Johansen and Ray Weckmuller had charge of the guest book, and Mrs. Richard Johnson was chairman of the committee in charge of general arrangements.

DEFZONE AREA

Honorary Degrees received (give name of institution and date):

Other specific training:

Additional comment on above:

Ministerial Service. Please give in chronological order the names of congregations or charges served, and period of each.

Lutheran Church, Underwood, Iowa	June 1930 - Sept. 1933
Coulter, Iowa, Nazareth Lutheran	Oct. 1933 - May 1939
Blair, Nebr. First Lutheran	May 1939 - Apr. 1959
(A.L.C) American Lutheran, Ashland, Nebr.	Febr. 1960 - Febr. 1965

NOTE: Our previous biographical records were lost in the tragic fire that destroyed the office building of the Lutheran Publishing House, Blair, Nebr. in 1952, where the synodical historian also had his office. This accounts for the lack of certain dates in the past. We are now in the process of gathering this historically important data with the help of your family. If you can help us in any way, please let us know. All our collection of data was also ruined in the fire. If you can refer us to any person, book or paper that can inform us further, we shall be very much obliged to you. Return this report as soon as possible to:

Offices held in Synod and Districts, and when:

Pilot-Tribune Blair, Mo. MONDAY, MARCH 2, 1970

Other activities and official service

Literary production (books and pamphlets)

Additional information of interest:

Judge Harold Jorgensen Is This Week's "Who's Who"

County Judge Harold Jorgensen is this week's Who's Who, as many readers have concluded after reading the clues which have appeared in last Monday's Pilot-Tribune and Thursday's Enterprise.

There were 25 clues this week. The clues, underlined, make up a story about as follows:

Judge Harold C. Jorgensen (better known as Rev. Harold Jorgensen) was born in Council Bluffs in 1900. He lived in California from 1902 to 1919. He attended St. Olaf College at Northfield, Minn., graduating from there in 1927. He then came to Blair to attend Trinity Seminary which at that time was a part of Dana College. He graduated from the seminary in 1930. While a student at Trinity he was an active member of the Dana Choir. He served churches at Under-

wood, Iowa and Coulter, Iowa, and then came to Blair where he became pastor of First Lutheran Church, a charge which he filled for 20 years. After leaving First Lutheran he was pastor of a church at Ashland, Nebraska.

Rev. and Mrs. Jorgensen are the parents of five sons and one daughter most of whom have become interested in teaching. The Jorgensens live in a new home on south Seventeenth Street on the banks of South Creek.

Rev. Jorgensen, as a hobby, is interested in farming and owns some land in the county. He drives a Ford car, is presently a County Official (County Judge). A man of a rather serious nature, Rev. Jorgensen has held an active interest in many civic activities. At one time he headed the Red Cross activities of the county.

Date Signed

NOTE: Our previous biographical records were lost in an Publishing House, Blair, Nebr., Febr. 15, 1953, where the detailed questionnaire now. In the case of deceased members of their family for correct data. Be assured all be highly appreciated. Please fill in what you can, perhaps. Furthermore, if you have clippings or other material about and we may either have it or borrow it, please send it to us. If you can refer us to any person, book or paper that can

Return this report as soon as possible to

fest for Pastor Arne Farstrup og Familie forleden Søndag, da de nu efter 8 Aars dygtig Tjeneste har opsagt Gerningen og rejser d. 24. April fra New York paa en Danmarkstur. Derefter har han Ansættelse ved Samfundsskolen i Des Moines. Mgh. har kaldet Pastor Halvdan Knudsen, Præst ved Set. Nikolai Kirken i Vejle, som sin næste Præst. Han er Søn af fhv. Skoleforstander i Des Moines og Tyler, Pastor Thorvald Knudsen, der døde 1933 som Valgmenighedspræst i Ryslinge, Danmark, og Broder til den nuværende Forstander paa Grand View College, Dr. Johs. Knudsen. Pastor H. Knudsen er født herovre og 35 Aar gammel.

Frk. Sigrød Østergaard, Sekr. for Samfundets Santalmision og fhv. Forstander paa det danske Alderdomshjem i Minneapolis, var alvorlig syg en Tid efter Nytaar, men er nu atter i god Bedring efter nogle Ugers Hospitalsophold og derpaa Rekonvalescentkur hos sine gifte Søstre i St. Paul og Tyler, Minn.

Kirkeligt Rundskue

Niemøller svarer Jødelederen. Den kendte Jøde, Rabbi Stephen S. Wise, sigtede i en Udtalelse i New York Blade-ne den besøgende tysk lutherske Præst, Dr. Martin Niemøller, for at være kommen herover med det Formaal at bevæge os til en blød Fredsslutning med Tyskerne. Denne svarede i sin Tale i Brooklyn Musik-Akademiets Auditorium: „Jeg er ikke kommen til Amerika for at bede om noget. Jeg er ikke her som en tysk Tigger, men som en kristen Broder, for at gøre det muligt, at alle kan faa en bedre Forstaaelse af det europæiske Problem.“ Ca. 4500 Tilhørere var tilstede for at høre den berømte Præst fortælle om hans Kirkes Kamp mod Naziregeringen under Hitler. „Jesu Kristi Røst blev ikke stillet“, sagde han. „Hitlers store Fejl var, at han mente Jesus var død.“ Dr. William Sunday førte Forsædet ved Mødet.

Den lutherske Verdenskonference, som afholdes i Lund, Sverige, d. 30. Juni—6. Juli, ventes at samle ca. 500 Delegerede fra alle lutherske Kirker Verden over. Særlig fremtrædende er de skandinaviske Lande med 40 Delegerede, Tyskland med 40 og Amerika med 40. Ialt ventes 150 af de 230 berettigede Delegater i 28 Lande at give Møde. Det bliver det første almindelige Kirkemøde siden Krigen. Fra U.S.A. kommer seks af de otte Samfundsformænd, nemlig Dr. Franklin Fry (ULC), Dr. J. A. Aasgaard (ELC), Dr. Em. Poppen (ALC), Dr. P. O. Bersell (Aug.), Dr. T. O. Burntvedt (LFC) og Past. A. Haapanen (FSS). Ingen af de danske Formænd rejser, men Den d. Kirke bliver repræsenteret af C. Arild Olsen, der har Ansættelse i Berlin, og vort Samfund af Dr. Winther, fhv. Japanmissionær. Dr. Ralph H. Long vil holde Aabningstalen ved dette fjerde Møde siden 1923, da L. W. C. dannedes.

Fra Sverige ankom med „Drottningholm“ d. 7. April to fremragende Kirkeledere, Biskop Gustaf Aulen og Professor Knut Westman, den første for at holde en Række Taler under sit to Maaneders Besøg herovre, særlig blandt sine Landsmænd, og den anden for at overvære International Misionsradets Møder, af hvilket han er Viceformand.

Provisionalkomiteen for Det kirkelige Verdensraad afholder Møde i Buck Hills Falls, Pa., d. 22.-25. April, hvor flere prominente Kirkemænd fra Verden over vil samles, blandt dem Dr. R. B. Manikam fra Andhra ev. luth. Kirke i Indien og Biskop Aulen fra Sverige, samt ca. tredive andre. Dr. Abdel Ross Wentz vil repræsentere den lutherske Kirke i Amerika.

Ved et Luth. World Action Møde, Am. Section, d. 15. Marts i Chicago, blev 6 nye Arbejdere udnævnt til Tjeneste i Europa. Dermed vil denne have udsendt ikke mindre end 20 Repræsentanter siden Krigen sluttede, 16 til Europa, 3 til Asien og 1 til Palæstina. Forfatteren Dr. Howard Hong, Professor i Filosofi ved St. Olaf College, udsendes i Dr. Carl F. Schaffnits Sted, da denne er vendt hjem igen til sin Gerning i Detroit. Et Par Studenter vil følge med Dr. Hong til Europa for at hjælpe ved Arbejdet blandt Flygtningerne. En anden kendt Udsending bliver Dr. Theo. Tappert, Professor i Kirkehistorie ved Seminariet i Philadelphia, som skal assistere Dr. Michelfelder i Tyskland med Forberedelsen til Verdenskongressen i Lund.

En almen national luthersk Velfærds Konference afholdes i Columbus, Ohio, d. 20.-22. Maj.

Maanedstidsskriftet „Lutheran Outlook“, som udgives af American Lutheran Conference som fælles Organ, blev tilstillet National Luth. Council sidste Aar, saa det kunde blive et mere alment luthersk Kirkeblad; men Public Relation Afdelingsraadet afslog Tilbudet paa Grund af at der ikke var Penge paa Haanden til at financere Udgivelsen. Det har været udgivet i de senere Aar hos Lutheran Publishing House i Blair, Nebr., og redigeret af Dr. E. E. Ryden, Rock Island. Det er et smukt og særlig lødigt Magasin, som burde holdes i Gang. Dr. Ryden saa sig dog nødsaget til at resignere sidste Efteraar, da hans andet Blad, den svenske Kirkes Organ „Lutheran Companion“, kræver al hans Tid.

Dr. J. A. Dell, Columbus, Ohio, har overtaget Redaktionen indtil videre.

Biskop August Fr. Karl Marahrens af den Evangelisk-Lutherske Statskirke i Hannover, Tyskland, har indgivet sin Resignation til det amerikanske Militærraad fra 15. Apr. at regne. Han er nu 71 Aar og har været Hannover Statskirkes Hoved siden 1925. Denne bestod før Krigen af 1149 Menigheder, med 2½ Mill. Medlemmer, der betjenes af 938 Præster. I 1935 under Mødet i Paris valgte Luth. World Convention Biskop Marahrens til sin Formand, men Krigen hindrede ham i at udføre Arbejdet. Under Efterkrigsmødet 1945 i København indgav han sin Resignation og Ærkebiskop Eidem valgtes.

Et luthersk Magdalenehjem aabnes i Juni Maaned paa en ti Acres Ejendom beliggende ved Lake Washington øst for Seattle, Wash. Forenet luthersk Velfærd i Staten har nylig købt denne Ejendom af en lokal Episkopal Kreds, der havde benyttet de derpaa liggende fire Bygninger til et Børneasyl. Der er Plads op til en Sned Kvindes. Velfærdforeningens Leder, Pastor Ruben Spannæus, oplyser at det nye Foretagende vil blive støttet af Medlemmernes Bidrag, der sidste Aar beløb sig til \$21,000, og for næste Aar kalder Programmet for \$40,000.

Almindelig luthersk Kirkeconcil i Canada. I Winnipeg mødes Repræsentanter af de forskellige lutherske Kirkegrupper i Canada d. 17.-18. April for at danne et officielt „Canadian Lutheran Council.“ Ved en tidligere Konference i 1945 vedtoges at udfærdige en fælles Konstitution, som saa skulde godkendes af de forskellige Synodegrupper; dette er nu sket og de fleste har tilstemt samme, saa det ventes, at det endelige Skridt bliver taget ved dette Møde. Ifølge Vedtægten vælger hver Synode en Delekat for hver 6000 konfirmerede Medlemmer eller 1/3 Brøkdel deraf. Dr. N. Willison (ULC) er midlertidig Formand.

At det gavner at gifte sig antyder en Beregning vi hørte over Radio en Professor havde gjort ved at undersøge hvor-

ledes gifte og ugifte GI Studenter forholdsvis klarede Ærterne ved de højere Skoler, som nu frekventeres af ca. 2 Millioner Veteraner. Det viste sig nemlig at den halve Million af disse, som var gift, klarede sig bedre end de andre— jo, med Lektierne!

Ungt Liv i Las Vegas, en By paa ca. 5000 Indbyggere i Syd-Nevada, viste sig fornylig, da en Gruppe „Teen-Agers“ (mellem 10 og 20 Aar) under en ung Kvindes Ledelse satte sig i Bevægelse for at standse illegalt Salg af berusende Drikke til Mindreårige i ca. 30 Udskænkingssteder der i Byen. Særlig harmede det de unge Korsdragere at Byens Præster ikke stod Last og Brast med dem i deres Kampagne. De havde samlet Beviser imod Beværetningerne og bebrejdede Kirkefolket for ikke at have gjort noget til at standse dette Uvæsen. (Noget vi vist trænger til i mangfoldige andre Byer.) Een 17-aarig mente, at det var fordi Kirkerne fik Pengehjælp fra Drikkebulernes Ejere; en anden, at Præsterne var saa optaget af at præke Kristendom, at de ikke fik Tid til at praktisere den; en tredje sagde, at han havde gaaet til Søndagsskole i 10 Aar for at lære Kristendom, men ti Maaneder i Boy Scouts havde lært ham at bruge den. De unge var saa harme, at de endog drøftede en Boycut af alt kirkeligt Ungdomsarbejde. „Vi ønsker dog mere og ikke mindre Ungdomsaktivitet i Kirkerne,“ sagde de.

Vil ha Jazz! Vor danske Naboblod, D .D. Pioneer, havde følgende Bemærkning forleden Uge:

En af vore Korrespondenter beretter om en Flok 2den Generation-Dansk-Amerikanere, der kalder sig „Sons and Daughters of Denmark,“ og havde Bal. Orkestret leverede „ret hot jazz“ og der dansedes „jitterbug.“ Og det skal vel kaldes Fremskridt? De Vilde i Junglen for 100 Aar siden efterabes, men civiliseret Musik og Dans forhaanes.

Fornylig begyndte man at broadcast Radiomeddelelser herovrefra til Rusland paa Russisk og serverede bl.a. nogle af vore Folkesange. Men sidste Torsdag meddelte Nyhederne, at man ønskede Jazz „Musik“ — og muligvis en „Crooner“ i Stedet for Operasangere. — Men var det ikke Amerikanerne selv, der begyndte den Slags sjofel Underholdning?

Broadway Methodist Kirken i Chicago har ansat en Læge med Uddannelse i Psykiatri som Medarbejder i Menigheden til Raadighed for Sjælesorgen. Denne Mand skal have sit Menighedsarbejde som Hovedbeskæftigelse, ikke som et Arbejde ved Siden af almindelig Lægegerning. En anden Menighed i samme By har allerede i Aarevis haft en Psykiater knyttet til sig; denne er tillige Professor ved et derværende medicinsk Fakultet. Man anser det for nødvendigt for den kirkelige Sjælesorg, at den ogsaa udøves af Læger med psykiatrisk Uddannelse, idet Antallet af dem, der søger Kirkens Sjælesorg, er meget stort, men en stor Del af de Paa-gældende trænger tillige til Lægehjælp, ligesom omvendt meget Sjælesorgsarbejde nu er saadan, at kun Psykiatere kan udøve det.

Som Missionsmark er Brasilien med sine 40 Mill. Mennesker et vidstrakt Omraade, og til Trods for at der findes gode Trafikforbindelser kan det tage baade to og tre Dage for Missionærerne at træffe sammen, fortæller den svenske Missionær Ester Øhlander. Der findes 500,000 evangeliske Kristne i Brasilien. Den officielle Religion er den romersk katolske, som ikke byder gode Vilkaar for evangeliske Kristne. Missionæren fortæller, at Præsterne gaar i Spidsen for Forfølgelser mod Protestanterne.

Korrespondancer

FRA BLAIR, NEBR., Et Fødselsdagsgilde for Præsten

Nogle mente, at det tog sin Begyndelse for nogle Uger siden, da en Del af Menighedens Mænd var blevet enige om at reparere og male Kirkens Undersal, ja, der var ogsaa Kvinder tilstede, som tog Del i Arbejdet og serverede Kaffe og Mad. Saa var der en eller flere, so mhuskede, at det var Præstens Fødselsdag den 7de April, og saa blev man enig om, at der burde være en lille Festlighed i Anledningen. Men det skulde være en dyb Hemmelighed. Præsten maatte under ingen Omstændighed faa selv det mindste Nys om det. Og det er ikke altid let at holde en Ting hemmelig, naar ret mange er indviet i Sagen. Men det lykkedes ikke desto mindre.

Imidlertid blev Kirkens Undersal fikset op, saa den næsten var ukendelig. Mændene, som arbejdede dermed, nogle af dem en hel Uge, gjorde deres bedste, og samtidig drøftedes det paatænkte Fødselsdagsgilde. Den 7de April var nær forestaaende. Men saa, Paaskedag, indbød Pastor Jørgensen alle Venner, som ønskede at komme, til sit Hjem, Mandag Aften den 7de April. Anledningen nævntes ikke. Men mange syntes, at det var et ret paafaldende Samtræk, hvis saa vel Præsten som Menigheden skulde gøre Gilde.

Aftenen oprandt med Regnvejr, ikke just Smaaregn, men Regn i Mængde, og flere tænkte, at det vist blev faa, som vovede sig ud i saadant Vejr. Og Præsten maa vel nok have tænkt det samme, for Klokkeren blev mange, og ingen havde endnu banket paa hans Dør. Men ovre i Kirkens Undersal var der Travlhed. Henved et Par Hundrede Mennesker havde indfundet sig. I Køkkenet kogtes Kaffe, og Bordene bugnede af Mad. En vældig Fødselsdagskage, bagt og dekoreret af Mrs. Skobo, stod paa et Bord for sig selv. Smaa Voksllys var anbragt i en Cirkel omkring Kagen.

Præsten var imidlertid blevet betænkelig over den Omstændighed, at aldeles ingen Gæster indfandt sig, og ved at se ud, opdagede han de mange Automobileer og at Kirken var oplyst. Han maatte se, hvad der gik for sig derovre. Da han aabnede Døren, rejste hele Forsamlingen sig, og man sang det velkendte „Happy birthday to you,“ og man morede sig over den Forbavselse og Overraskelse, han lagde for Dagen.

Der var arrangeret et kort Program, dirigeret af Skov Nielsen. Hensigten var, at de forskellige Organisationer indenfor Menigheden saavel som Skolen skulde deltage i Programmet. Først var der en Deklamation af en Dreng tilhørende Søndagsskolen, dernæst et Musiknummer fra et Luther League Medlem, saa en flerstemmig Sang af Kvinder tilhørende Lutheran Guild, en Hilsen fra den danske Kvindeforening efterfulgt af Violin og Klavermusik af to Medlemmer af Lutheran Daughters. Mr. Huber talte for Lutheran Brotherhood og Professor Theo. I. Jensen for Skolen. Sluttelig overrakte Dirigenten Pastor Jørgensen et Guldur og en Pengegave, for hvilket denne takkede de mange Venner i velvalgte Ord. Man kunde ikke undgaa at lægge Mærke til, at det virkelig var en Overraskelse for Præsten.

Efter en kort Andagt af Pastor Clifford Madsen tilbragtes Resten af Aftenen i hyggeligt Samvær, og man gjorde sig til gode med Maden, som Kvinderne havde medbragt. Førend Fødselsdagskagen skares i Stykker, gjorde Præsten et Par Forsøg paa at slukke de mange Lys. Der var et Lys for hvert af Præstens Leveaar, men hvor mange det var, oplystes ikke.

Alle, som var tilstede, skiltes forvissede om, at det virkelig havde været Fest baade for Fødselsdagsbarnet og Menigheden, en Begivenhed, som hjælper til at knytte Præsten og hans Sognebørn nærmere sammen. I Tilknytning til ovenstaaende kan nævnes, at i de otte Aar, Pastor Jørgensen har været Sjælesørger her, er Menighedens Medlemsantal vokset, saa at Blair Menighed er ved at blive en af de store Menigheder i vort Samfund. Lad os sige med Digteren: . . . der er Sædejord nok; bare vi, bare vi havde Kærlighed nok.

H. J. Hansen.

Pastor Harald E. Jørgensen forblev den 20. Aar. 1947.

HVEM VIL HJÆLPE PRÆSTERNE I DANMARK?

Min gode Ven (Indre Missions trofaste Støtte) Baronesse Berner-Schilden-Holsten og Biskop Øllgaard har anbefalet en hel Række danske Præster, der i høj Grad mangler Tøj til deres Børn til Understøttelse med Tøj til Børnene fra Amerika.

Kunde vore forskellige „Ladies' Aids“ ikke paatage sig at at yde Hjælp her? Det er mest Præster med Studiegæld, mindre Kald og med Ulykke eller Sygdom, der har holdt Familiens Økonomi nede. Hvad der trænges mest til er **Undertøj** til Børnene, Nattøj, Overtøj og Skotøj. **Et Flonelslagen** vil være en storartet Gave, da der kan sys Undertøj deraf. Vi giver her et Par Adresser og Oplysninger: **Pastor Barfods**, Voldum pr. Randers; Børn: Dreng 7 Aar, Pige 5 Aar, Baby 8 Maaneder. Pastor Barfod var Frihedskæmper under Krigen. Han maatte flygte med sin Familie til Sverige en stormfuld Nat. Baaden kæntrade og kun ved et Mirakkel blev Familien reddet, men alt Tøjet gik tabt. At Hjælp vil blive modtaget med Glæde, siger sig selv.

Pastor Thomsens, Vellinge Præstegaard, Vellinge St., Fyn, Danmark; Børn: Mogens 5 Aar, Asger 3½, Bodie 1 Aar. Børnene trænger til alt.

Pastor Jens Petersens, Æreskøbing, Ærø; Børn: Louis 12 Aar, Hanne 10 Aar, Tom 3 Aar og en Dreng født 11. Marts i Aar. Mangler Spædbørnstøj og alt andet til Børnene.

Pastor Førster Christensen, Enghave Kirke, København; Fru Christensen er meget syg af en langvarig Nerverlidelse. Børnene: Eva 5 Aar, Bent 3 Aar, Bente 3 Aar.

Vi har et stort Antal Adresser paa Præster, der varmt anbefales af Biskop Øllgaard. Enhver Damekreds, der vil træde hjælpende til kan faa en saadan Adresse af Ebba Trampe Westergaard, Villa Danahøj, Luck, Wisconsin.

Tak til Ugebaldets Læsere fra Fru Maren Bak Petersen, Ulbjærg Præstegaard ved Viborg. Hun skriver: Tak for Pakken og de kærlige Tanker, der fulgte med den. Margit og Gudrun faar Kjolerne, der skal forandres lidt; Skoene passede Gudrun. Saa kom den endnu større Pakke! Jeg var lykkelig for det dejlige Kjolestof, ja for det altsammen. Tak til den unge Mor, der gav sin lille (afdøde) Piges Tøj til vor lille Karen. Den blaa Frakke og Kyse vil rigtignok klæde hende. Karen er sorthaaret med sorte Svedskeøjne. En rigtig lille Solstraale paa 17 Maaneder.“

Skønt denne unge Præstekone ingen Hjælp har i Huset har hun dog haft Vinterlejr for unge Piger i Hjemmet og følt, at der var stor Velsignelse derved. E. T. W.

Mrs. Westergaard oplyser, at Baronesse Holsteen har samlet og uddelt 70,000 Kroner til trængende Præstefamilier i Danmark. Men Penge er jo intet værd, naar man ikke kan købe Tøj for dem. Omtalte Pastor Bak Petersen har i aarevis maatte cycle i al Slags Vejr til sit Annekssogn, der ligger 2 danske Mil (ca. 11 engelske) fra Ulbjærg. De har faaet en storartet Hjælp fra L. U. og D.D. Pioneers Læsere nu og det er lykkedes ham at faa en Ford. Det er prægtige Mennesker.

Fortalt og oplevet

TIL MINDE OM HENRY FORD

Tirsdag Morgen meddelte Landets Radio og Blade, at Verdens bedst kendte og maaske mest agtede Industrialist, Bilkongen Henry Ford, var afgaaet ved Døden den foregaaende Aften Kl. 11:40 i sit Hjem ved Dearborn, Mich., hvor han ogsaa var født. Døden kom paa lette Hængsler efter en travl Dag med at efterse den Skade Floden Rouge havde foraarsaget ved en Oversvømmelse omkring paa Ejendommen. Selv den elektriske Ledning var brudt og man holdt Varmen ved at brænde Træstumper paa et Arnested. Han var i bedste Velgaaende, gik til Sengs Kl. 9, vaagnede Kl. 11 og følte lidt utilpas. Hans trofaste Hustru, Mrs. Clara Bryant Ford, var ved hans Side og gav ham et Glas Vand. En halv Times Tid efter udaandede han. Da Telefonforbindelsen ogsaa var afbrudt, maatte man gaa en halv engelsk Mil til Henry Ford Hospitalet for at tilkalde en Læge. Denne konstaterede en Hjerneblødning. Begravelsen afholdtes Torisdag fra Sct. Pauls Episkopal Cathedral i Detroit, derefter i Addison-Ford Gravgaard ved Greenfield, en lille private Begravelsesplads for Ford Familien. Hele Onsdag stod hans Kiste til Skue i den store Rekreationshal i Greenfield Landsby, hvor hans berømte Museum Udstilling har hjemme.

Med Mr. Fords Død endtes Verdenshistoriens største Forretningskarriere, idet han fra at være en irsk Farmers Søn, født d. 30. Juli, 1863, svang sig op uden Hjælp fra andre eller Wall Street, til at blive Verdens rigeste Mand og dygtigste Industrileder. Hans vældige Automobilanlæg og hele vedrørende Ejendom beregnes til ca. to Billioner Dollars og ejes udelukkende af Ford Familien. Det hele skyldes en Hang til Mekanik, særlig Lokomobilteknik, og derpaa Ideen at fremstille disse i Masseproduktion. Tillige fremkom han med sin Opfindelse i en heldig Tid, og han forstod at udnytte Anledningen, rettere, at vove Forsøget med en ny radikal Omvæltning af private Transportmidler, — en Automobil i Stedet for Heste og Vogne. Som 16-aarig begyndte han som Lærling i et Maskinværksted og interesserede sig for Motorer. I 1892 byggede han sin første Petrol-drevne Mobil og i 1899 dannede han Detroit Automobil Co., som han udtraadte af i 1902 og lavede sin egen fire cylindrede Benzin-Motor og Bil, der vandt alle Kapløb mellem lignende Opfindelser. Næste Aar grundlagdes Ford Motor Co. med en Kapital af \$100,000. Hans berømte T-Model udkom i 1909, hvoraf 15 Millioner Maskiner blev solgt indtil A-Modelen afløste den i 1927. Hans Søn Edsel købte ud de andre Aktieejere for \$70,000,000 i 1919, samtidig indførtes kortere Arbejdstid og højere Løn, samt Arbejdernes Meddelagtighed i Profitten. Ford laa stadig i Krig med Wall Street Finansmagterne og dermed de jødiske Pengematadorer. Men Forbedring af Arbejdernes Kaar er maaske hans største filantropiske Indsats, selv om han ogsaa har haft sine Kampe med Arbejdsunionerne, der gerne vil tilegne sig Kontrol over hans Arbejdere. Ca. 200,000 Mennesker er nu beskæftigede i hans Fabrikker og Salgsteder m.m. Ogsaa Landbruget har haft store Fordele af Mr. Fords Geni og Interesse. Et af hans Idealer var Samvirke mellem Farm og Fabrik, Landmændene og Industriarbejderne. Edsel Ford Traktoren var en stærkt Bindeled mellem disse og opnaaede uhyre Omsætning blandt de mindre Farmejere paa Grund af Billighed og simpel praktisk Konstruktion. Paa Automobilens Omraade fremkom han i 1932 med en billig men kraftig 8 Cylinder Motor, den saakaldte V-8, der indtil Dato har bragt hans

Produktion op til 31,000,000 Biler. Han ejer ogsaa Lincoln Automobil Fabrikken, og før Krigen drev han Fabrikation af store Flyvemaskiner i større Stil. Da saa Krigen kom, og det meget imod Mr. Fords Villie og Forventning, kastedes hele Kæmpekomplekset ind i Produktionen af Krigsmateriale, bl.a. forfærdigedes 8685 af de vældige Bombemaskiner her, som gjorde sin store Indsats til at vende Krigen i Favn af de Allierede. Ford var en stærk Fredsven, som fik sit noget baroke Udslag under første Verdenskrig, da han i 1916 lejede Skibet „Oscar den II“ og med en Flok ligesindede sejlede til Europa for at standse Krigen „inden Jul“, en forfejlet Ide, der kostede ham \$400,000. Under sidste Krig optog han derimod „Hitlers Handske“ og udtalte: „Jeg ønsker Fred, og kæmper lig Helvede for at opnaa den.“ Blandt hans nærmeste Arbejdskollegaer kan nævnes Danskeren Charles Sørensen, nu ved Willys Fabrikken, og under Krigen Charles Lindberg som Flyvemaskine Expert.

Følgende Træk fra sin første Tid fortæller han selv. Det illustrerer hans Energi og Udholdenhed, samt den Trofasthed og Hengivenhed han altid viste sin Ægtemage og sit Hjemliv, baade som fattig og rig. Han havde glædet sig til at holde sin og Hustrus 59-aarige Bryllupsdag om Fredagen i samme Uge han døde.

Det var i en lille By, Dearborn, ikke langt fra den store Industriby Detroit, Michigan. Der foretog jeg mit første Forsøg som Mekaniker. Da jeg var tolv Aar gammel, saa jeg for første Gang en Lokomobil. Den gav mig Ideen om at konstruere en Automobil, der kunde blive hver Mands Eje. I 17 Aars Alderen var jeg en ganske dygtig og temmelig erfaren Mekaniker. Jeg havde indrettet mit eget Værksted paa Fars Gaard, og en skønne Dag rullede min første Bil ud der fra. Den vakte naturligvis umaadelig Opsigt. Naar jeg kørte hen ad Landevejen med den, lavede den et forskrækkeligt Spektakel. Bønderne lo højt og rystede paa deres Hoveder. Da jeg havde kørt et lille Stykke, standsede Vognen pludselig, og jeg anede ikke hvad jeg skulde gøre for at faa den igang igen. Der var ingen af de mange nysgerrige, der tænkte paa at tilbyde mig deres Hjælp. De skrublo bare ad mig. Men da hørte jeg pludselig en mild og venlig Stemme sige:

— „Tab ikke Modet! Maaske jeg kan hjælpe Dem, Mr. Ford!“

Ved Siden af mig stod en rask, ung Pige. Det var Naboens Datter. Vi var omtrent jævnaldrende. Inden jeg kunde faa mig samlet sammen til et Svar, havde hun lagt sit Overtøj og tilbudt mig sin Assistance som Hjælpemontør. Hvem kunde afslaa et saadant Tilbud? Og en halv Time senere satte Maskinen sig paany igang. Men da havde min lille Hjælperke ogsaa snavset baade sine Hænder og sit Tøj fælt til.

Men dette „Tab ikke Modet“ blev mit Livs Motto, og den unge Pige blev — min trofaste Hustru gennem Livet.

Foruden sin Livsopgave som Bilbygger var Ford kendt i hvert Hjem for sin Interesse for god og sund Folkeoplysning og Underhold. Ford Radio Hour leverede noget af det bedste og reneste i Musik og Sangkunst Landet formaede. Blandt Danske mindes hans særlige Omhu for Flensted-Jensen Gymnastikholdet, da de var herovre første Gang og var Fords Gæster i Detroit. (I Bogen om Turen findes et udmærket Billede af Ford og Charles Sørensen taget sammen med Holdet.) Til Kirke og Skoler gav Ford store Summer og hans religiøse Indstilling var, lig Lincolns, personlig Gudsfrygt med et humanthærligt Grundsyn. Ofte citerede han Pauli Ord i Rom. 12:19: „Hævner eder ikke selv, I elskede, men giver Rum for Guds Vrede; thi der er skrevet:

„Mig hører Hævnen til, jeg vil betale, siger Herren.“ Sin Tro definerede han med Hebr. 11:1: „Men Tro er en Fortrøstning til det, som haabes, en fast Overbevisning om Ting, som ikke ses.“ Uddannelse og Kristendom skulde udfylde hinanden i Ungdommens Opdragelse og i Folkelivet.

Efter at han havde overdraget sin Søn Edsel Ledelsen af Ford Selskabet anvendte han mere Tid til sine Privatinteresser. Blandt disse var særlig kendt hans Sommerferie sammen med Vennerne Thomas Edison, Harvey Firestone og Luther Burbank, der alle før ham gik ind i Evigheden. Efter Sønnens Død i Maj, 1943, overtog Faderen igen Ledelsen af den store Industri, indtil den ældste Sønnensøn, Henry II, kom tilbage fra Krigstjenesten og afløste den 80-aarige Mand. Henry II har to Brødre, Benson og William og en Søster, Josephine.

FRA INDIANERSTI TIL MODERNE HOVEDLANDEVEJE

De amerikanske Landevejes Historie, fra de tidligste Vildnisstier til de moderne Stats og Nationalhovedlandevejssystemer, udgør en Part af Historien om, hvorledes den amerikanske Nation voksede op.

De første Nybyggere i Amerika bidrog imidlertid ikke noget dertil, thi de bosatte sig langs Søkysterne og langs Bredderne af de sejlbare Floder. Det var først efter at de ikke længere kunde finde frugtbart Agerjord langs med Vandvejene og maatte nedsætte sig længere borte fra Vand, at de begyndte at hugge Veje gennem de forhistoriske Skove. Disse tidligste amerikanske Veje var ikke stort andet end Stier, siger U.S. Administrationen for Offentlige Veje.

Paa Revolutionskrigens Tid var en smal Stribe Land, ca 150 engelske Mil bred, mellem Atlanterhavet og den appalakkiske Bjergkæde blevet befolket. Næsten alle Vejene fandtes i denne Egn, og de var alle almindelige Jordveje hvoraf mange ikke var farbare om Vinteren. Der var en stor Landevej — Strandvejen fra Portsmouth, New Hampshire, til Savannah, Georgia. Paa det Tidspunkt var der dog to Landeveje, der førte over Bjergene. Disse var blevet banede under Krigen mellem Kolonierne — Krige der ophørte da England endelig frarev Herredømmet over Mississippi-Dalen fra Frankrig. Men disse Veje var Militærveje, og i Almindelighed benyttede Nybyggerne ikke disse Veje. De aabnede imidlertid Vejen mod Vest, ligesom Jægerne og Fældejægerne Fodstier, og viste hvor Fremtidens Veje vilde komme til at ligge.

I 1792, tre Aar efter de Forenede Staters Grundlov var traadt i Kraft, blev det første Skridt taget til at faa den amerikanske Rejsende ud af Mudderet. I det Aar blev en Strækning af Nord-Syd Hovedlandevejen belagt med en haard Overflade af smaa, knuste Skærver presset ned i en let kronet Vejbane.

I Aaret 1807 var Territoriet langs med Ohiofloden blevet aabnet og gjort tilgængeligt for Nybyggere, og Pionererne med deres fattige Husholdningsgenstande fulgte de forhaandenværende Vejspor over Bjergene og videre ind i det nye Nordvest Territorium. I 1808 bevilgede Kongressen Penge til at udbedre de bedste af disse Rejseruter mod Vest. Dette var den første føderale Vejkonstruktion. Idag er denne vor første nationale Hovedlandevej en Part af U.S. Rute 30.

De berømte „trails“ der førte tværs over de mægtige Prærier, Ørkener og Bjergkæderne vest for Mississippifloden var aldrig Veje i Ordets rigtige Betydning. Pionererne der fulgte „the Santa Fe Trail“ (fra Independence, Missouri, til hvad der paa den Tid var den nye meksikanske Republik), „the Oregon Trail“ (til Nordvestens Stillehavskyst),